703/04

Den 16. august 2004 blev i sag nr. 61.846:

xxxxx xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at dække skaden med henvisning til, at kravet er forældet.

Det er oplyst, at klageren den 5/2 2003 anmeldte, at hun den 6/9 1996 havde været udsat for en episode på sin arbejdsplads, hvilket havde påført hende psykiske mén. Det er om episoden oplyst, at klageren som medarbejder på et kommunekontor var til stede, da en bistandsklient truede med at antænde afdelingen, hvor klageren havde kontor, og at vedkommende hældte benzin ud over gulve, vægge og inventar.

Hændelsen blev den 23/10 1996 anmeldt som arbejdsulykke til Arbejdstilsynet. Om det videre sagsforløb har klageren i skrivelse dateret 21/5 2003 til selskabet forklaret:

"1. 23.10.96 anmeldelse til Arbejdstilsynet og forsikringsselskabet/arbejdsskadestyrelsen.
2. 12.11.96 brev fra Kommunernes arbejdsskadeforsikring.
   Citat: Vi mener ikke, at der er grundlag for at lægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen.
3. 18.04.2001 sagen genoptages af Arbejdsskadestyrelsen.

4. 08.01.1998 brev fra Silkeborg Kommune.
5. 01.08.2001 brev fra Arbejdsskadestyrelsen som meddeler at sagsbehandlingen nu er påbegyndt.
6. 06.09.2001 brev fra Arbejdsskadestyrelsen, som beder om oplysninger i sagen.
7. 05.10.2001 brev fra Arbejdsskadestyrelsen en forvarsling.
   Citat: vi er nu klar til at træffe en afgørelse.
8. 23.10.2001 brev fra Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskaden er godkendt og det vil nu blive undersøgt om der er ret til en erstatning.
9. 23.09.2002 brev fra arbejdsskadestyrelsen som igen ønsker yderligere oplysninger til sagens endelige afgørelse.
10. 24.01.2003 brev fra Arbejdsskadestyrelsen – Vi vil nu træffe en endelig afgørelse
11. 04.02.2003 brev fra Arbejdsskadestyrelsen – Vi har nu truffet endelig afgørelse om et varigt mén på 10 %."

Som angivet i klagerens redegørelse for sagsforløbet, traf Arbejdsskadestyrelsen afgørelse den 4/2 2003, hvorefter klagerens mén efter skaden blev opgjort til 10 %.

Af erklæring dateret 26/4 2001 fra speciallæge i psykiatri, M.H.N., fremgår bl.a.:

"… kan jeg oplyse, at hun har været i behandling hos mig i perioden 4.5.98 – 22.6.00.

Hun opsøgte mig, idet hun havde fået det dårligt efter lang tids psykisk belastning som sagsbehandler ved S. Kommune. Således var der alt for meget arbejde, dårligt arbejdsmiljø samt mere eller mindre gentagne frustrerende og ubehagelige oplevelser med klienterne. I en tid i vinteren -98 var hun sygemeldt på grund af mange angstsymptomer så som 'klump i halsen', svimmelhed, hjertebanken, åndedrætsbesvær, spændinger i skulder – nakke, og hun havde besvær med at tage med bussen. Hun kom i arbejde igen, men må på ny lade sig sygemelde primo april måned, idet hun på arbejdet får et meget voldsomt panikanfald med svimmelhed, åndenød, hjertebanken, prikken i hænder og fødder.

Hun mener, at det hele startede efteråret -97, og jeg hører om typiske depressionssymptomer med indsovningsbesvær, og hun var træt, trist og havde svært ved at

komme i gang om morgenen. Om aftenen havde hun det typisk bedre. Der har været et vægttab på 6-7 kg.

Min diagnose den 4.5.98 er depressio major, og hun scorer højt på Hamiltons depressionsskala.

…

Jeg tager initiativ til, at vi slutter, idet jeg ikke mener, vi kan opnå yderligere. Hun har både gode og dårlige dage, spiser fortsat antidepressiv medicin og en smule beroligende, men fortæller ved den sidste samtale d. 22.6., at hun prøver at undvære sovemedicinen. Jeg mener, at hun stadig har en let vakt angst, men at hun har lært noget om, hvad den kommer af, hvad hun kan tåle og ikke tåle. Det må hun så søge at indrette sit liv efter."

Det fremgår videre af sagen, at Forsikrings-Aktieselskabet Alka ved skrivelse af 1/8 2003 har anerkendt erstatningspligt på baggrund af en méngrad på 10 %.

Klageren har over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet er forpligtet til at udbetale erstatning i overensstemmelse med afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen. Klageren har anført, at skaden er anmeldt umiddelbart efter, at det ved Arbejdsskadestyrelsens afgørelse var fastslået, at der var sket en skade. Klageren har anført, at hun finder det naturligt først at anmelde en psykisk skade, når den er anerkendt som en skade.

Klagerens ægtefælle har i et bilag til klageskrivelsen dateret 5/8 2003 anført, at han allerede ved anmeldelsen af arbejdsskaden havde kontakt til assurandør S.O.G. i selskabet. Ægtefællen har forklaret, at S.O.G. udtrykte tvivl om, hvorvidt en sådan skade var omfattet af forsikringen, og at en afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen kunne være afgørende for vurderingen. Ægtefællen har videre forklaret, at S.O.G. opfordrede ham til at vente med at indsende den skadeanmeldelse, som han sendte til klageren. Ægtefællen har understreget, at der på intet tidspunkt under samtalen blev nævnt noget om, at man skulle være opmærksom på forældelse, hvis sagsbehandlingen i Arbejdsskadestyrelsen trak ud. Ægtefællen har påpeget, at skaden er anmeldt til det indklagede selskab samme dag, som afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen blev modtaget. Klageren har i skrivelse af 20/9 2003 oplyst, at hun ikke kan oplyse den præcise dag, hvor samtalen mel-

lem ægtefællen og S.O.G. fandt sted, men at det antageligt var inden, hun blev sygemeldt, hvilket vil sige i perioden april 1998 til november 1998.

Klageren har påpeget, at Alka den 1/8 2003 har anerkendt erstatningspligten efter først fejlagtigt at have afvist dækning.

Klageren har i skrivelse af 22/10 2003 supplerende anført:

"Ved samtalen med assurandør S.O.G. i 1998, gav S.O.G. netop til kende, at han var i tvivl om hvorvidt forsikringen dækkede en psykisk arbejdsskade. S.O.G. fremsender alligevel en skadesanmeldelse, men som det fremgår af Codans brev af 7. okt. 2003, bliver der ikke foretaget en registrering af fremsendelsen af denne skadeanmeldelse hos Codan. Jeg modtager altså aldrig en tilbagemelding på, om den forsikring jeg har hos Codan, vil dække en psykisk arbejdsskade. Der sker således ingen almindelig sagsopfølgning og registrering af min henvendelse til Codan. Jeg betragter den manglende sagsopfølgning som værende grov forsømmelse også i henhold til forvaltningsloven.

At en af Arbejdsskadestyrelsen anerkendt arbejdsulykke, med 10% varigt mén, åbenbart ikke kan dækkes af en forsikring, som netop er tegnet med det formål, at dække arbejdsskader såvel psykiske som fysiske, er jeg meget overrasket over. Ifølge statistikker om arbejdsmiljøskader, forekommer psykiske skader i stigende omfang, og derfor vil mit spørgsmål nu være - hvor og ved hvilket forsikringsselskab kan jeg tegne en arbejdsskadeforsikring som vil dække en psykisk arbejdsskade? Jeg gør opmærksom på, at jeg fra Alka Forsikring, har modtaget en undskyldning om fejl i sagsbehandlingen, samt fået udbetalt erstatning.

Det er i øvrigt første gang under den lange sagsbehandling, at Codan Forsikring oplyser at de *subsidiært skal gøre gældende, at der ikke er tale om et ulykkestilfælde i henhold til den tegnede ulykkesforsikring, med henvisning til Østre Landsrets dom. Refereret i FED 2000.823.*

…

Det fremgår af Codans brev af 7. okt. 2003, at jeg ikke har forfulgt sagen ved Arbejdsskadestyrelsen, og at jeg har udvist en betydelig passivitet. Dette er ikke kor-

rekt. Jeg har foretaget adskillige opringninger til arbejdsskadestyrelsen, men altid uden noget resultat og er blevet forklaret, at jeg jo nok kunne forstå, at der skulle en lang sagsbehandlingstid til for at afgøre en psykisk arbejdsskade. Hvis Codan har foretaget undersøgelser hos Arbejdsskadestyrelsen vedrørende den påståede passivitet, er dette bare en konstatering af, at Arbejdsskadestyrelsen ikke foretager journal notater på sagen, selvom der sker henvendelser i sagen fra mig."

Vedrørende selskabets anbringende om passivitet har klageren i skrivelse af 14/1 2004 anført:

"Codan fastholder at jeg har udvist betydelig passivitet. Dette er selvfølgelig ikke korrekt, og det er desværre ikke ualmindeligt, at Arbejdsskadestyrelser er uendelig længe om at behandle arbejdsskader. Desuden kan jeg oplyse, at Arbejdsskadestyrelsen i løbet af den lange sagsbehandlingstid ved en fejl blander en anden anmeldelse, fremsendt på et senere tidspunkt, som omhandler psykisk arbejdsmiljø sammen med anmeldelsen vedrørende arbejdsulykken, som til sidst og langt om længe udløser en ménerstatning."

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at kravet må anses for forældet, jf. forsikringsaftalelovens § 29. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 7/10 2003 anført:

"Man kan argumentere for, at forældelsesfristen allerede skulle løbe fra den 23. oktober 1996, hvor anmeldelse skete til arbejdsskadeforsikringen eller fra 1998, hvor forsikrede og hendes ægtefælle bad om at få tilsendt en skadesanmeldelse, og hvor ægteparret var opmærksomme på følgerne efter skaden i relation til den tegnede forsikring.

Det absolut seneste tidspunkt forsikrede kan siges at have været klar over de faktiske forhold, der begrunder hendes krav, er ved afslutningen af behandlingen hos speciallæge i psykiatri M.H.N. den 22. juni 2000. Det seneste tidspunkt, der kan være indtrådt forældelse på i relation til følgerne efter skaden den 6. september 1996 er således ved udgangen af året 2002.

Vi skal gøre opmærksom på, at Arbejdsskadestyrelsen først er begyndt at behandle forsikredes sag om episoden den 6. september 1996 i april 2001. Forsikrede og hen-

des mand har således ikke forfulgt sagen over for Arbejdsskadestyrelsen i 1998, hvor ægteparret var opmærksomt på, at skaden muligvis kunne være omfattet af nærværende forsikring. Det fremgår ikke af sagen hvorfor Arbejdsskadestyrelsen først har påbegyndt behandlingen af sagen i 2001. Uanset årsagen har forsikrede dog også i forhold til arbejdsskadesagen udvist en betydelig passivitet."

Vedrørende udtalelser fra assurandør S.O.G. har selskabet i skrivelse af 7/10 2003 anført:

"I følge forsikredes egen forklaring oplyste hendes ægtefælle vores assurandør S.O.G. om skaden i forbindelse med en sygemeldingsperiode i 1998. S.O.G. sendte ifølge oplysningerne i klagen et anmeldeskema til ægteparret på dette tidspunkt.

S.O.G. kan med bestemthed udelukke, at han har anbefalet at vente med at anmelde skaden til Arbejdsskadestyrelsens afgørelse forelå. Vi må derfor afvise, at der kan ske suspension af forsikringsaftalelovens forældelsesregler på baggrund af forsikredes ægtefælles samtaler med assurandør S.O.G."

Selskabet har endvidere med henvisning til FED 2000.823 Ø gjort gældende, at der ikke er tale om en skade omfattet af ulykkesforsikringen.

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder det på det foreliggende grundlag, at klageren ikke har godtgjort, at det indklagede selskab har misinformeret hende eller hendes ægtefælle med hensyn til at afvente anmeldelse af kravet til efter Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

Efter de foreliggende oplysninger finder nævnet at måtte lægge til grund, at klageren senest i 2000 har haft grund til at tro, at uheldet havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et opgørligt krav mod selskabet.

Nævnet finder herefter, at klagerens eventuelle krav mod selskabet efter forsikringsaftalelovens § 29 var forældet ved udgangen af 2002.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen